

Ὁ Ὅσιος Στέφανος ὁ Ὁμολογητὴς ὁ Νέος - Ὁ Ἅγιος Εἰρήναρχος

Ημ. Εορτῆς: 28 Νοεμβρίου

Ὁ Ὅσιος Στέφανος

Γεννήθηκε στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς του, Ἰωάννης καὶ Ἄννα, τὸν ἀνέθρεψαν κατὰ τὸν καλύτερο χριστιανικὸ τρόπο. Ὄταν μεγάλωσε, μορφώθηκε ἀρκετὰ καὶ ἀργότερα ἀναδείχθηκε ἡγούμενος στὸ περίφημο ὄρος τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου.

Ὄταν ξέσπασε ὁ πόλεμος ἐναντίον τῶν ἁγίων εἰκόνων, ὄχι μόνο δὲ συμμορφώθηκε μὲ τὶς αὐτοκρατορικὲς διαταγές, ἀλλὰ καὶ χαρακτήρισε αἰρετικούς τοὺς εἰκονομάχους βασιλεῖς.

Καταγγέλθηκε στὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνο τὸν Κοπρώνυμο, ὁ ὁποῖος ἤλπιζε μὲ τὴν προσωπικὴ του ἐπιβολή, ὅταν τὸν ἔφερνε μπροστά του, νὰ δαμάσει τὸ φρόνημα τοῦ Στεφάνου. Συνέβη ὅμως τὸ ἀντίθετο. Ὁ Στέφανος, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μὲ «πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», δηλαδή μὲ πολλὴ παρρησία καὶ θάρρος στὸ νὰ διακηρύττει τὴν πίστη ποὺ ὁμολογοῦν ὅσοι εἶναι σὲ κοινωνία μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ἤλεγξε αὐστηρὰ κατὰ πρόσωπο τὸν Κοπρώνυμο. Αὐτὸς τότε τὸν ἔκλεισε στὴ φυλακὴ καὶ μετὰ ἀπὸ μέρες διέταξε νὰ τὸν θανατώσουν.

Ἀφοῦ, λοιπόν, τὸν ἔβγαλαν ἀπὸ τὴν φυλακὴ, ἄρχισαν νὰ τὸν λιθοβολοῦν καὶ νὰ τὸν κτυποῦν μὲ βαρεῖα ρόπαλα. Ἐνα ἰσχυρὸ κτύπημα στὸ κεφάλι ἔδωσε τέλος στὴ ζωὴ τοῦ Στεφάνου, τὸ 767 μ.Χ. Κατόπιν τὸ σῶμά του τὸ ἔριξαν στὴν θάλασσα, ἀλλὰ εὐλαβεῖς χριστιανοὶ ποὺ τὸ βρῆκαν ὅταν τὰ κύματα τὸ ἔφεραν στὴν παραλία, τὸ ἔθαψαν μὲ τὴν

ἀρμόζουσα τιμή.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἄσκησιν, ἐνδεδειγμένος, σκεῦος γέγονας, δικαιοσύνης, διαπρεπῶν ταῖς σεπταῖς ἀναβάσεσι· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν Εἰκόνα σεβόμενος, μαρτυρικῆς ἠξιώθης φαιδρότητος. Θεῖε Στέφανε, ἐν ὄπλῳ ἡμᾶς στεφάνωσον, τῆς θείας εὐδοκίας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν καὶ μύστην ἔνθεον. Ὡς ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλάμπαντα Στεφανώσωμεν τῶν ὕμνων τῷ θείῳ στέφει· Τοῦ Χριστοῦ γὰρ τὸ ἐκτύπωμα σεβόμενος τῶν ἀνόμων καταβέβληκε τὸ φρύαγμα. Ὅθεν εἵπωμεν, χαίροις ἔνδοξε Στέφανε.

Ὁ Ἅγιος Εἰρήναρχος

Ὁ Ἅγιος Εἰρήναρχος ἔζησε τὴν ἐποχὴ τοῦ βασιλιᾶ Διοκλητιανοῦ καὶ καταγόταν ἀπὸ τὴν Σεβάστεια. Γεννήθηκε σὲ οἰκογένεια εἰδωλολατρῶν καὶ εἶχε μάθει νὰ αἰσθάνεται μᾶλλον ἀπέχθεια πρὸς τοὺς χριστιανούς. Ὑπηρετοῦσε τοὺς βασιανιστὲς τῶν χριστιανῶν στοὺς διωγμούς των. Ὅμως ἡ συχνὴ προσέγγιση ποὺ εἶχε μὲ τοὺς μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, φώτισε σταδιακὰ τὸν Εἰρήναρχο. Ἔβλεπε τοὺς ἠρωικούς μάρτυρες πρᾶους ἀλλὰ ταυτόχρονα δυνατοὺς καὶ ἀκλόνητους εἰς τὴν πίστη τους, τὶς γυναῖκες νὰ ὑπομένουν τὰ φρικτὰ βασανιστήρια μὲ καρτερικότητα καὶ αὐταπάρνηση καὶ τοὺς θαύμαζε γιὰ τὸ μεγαλεῖο τους. Ἡ βαθμιαία αὐτὴ μεταβολὴ στὴν ψυχὴ τοῦ Εἰρηναρχοῦ κατέληξε στὴν ὁμολογία του στὸν Χριστό. Ἡ ὁμολογία αὐτὴ τοῦ στοίχισε τὸ θάνατο, τὸν ὁποῖο βρῆκε διὰ ἀποκεφαλισμοῦ καὶ τὸν ὁποῖο ὑπέστη μὲ πλήρη ἀγαλλίαση.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰρήνης τὸν πρῦτανιν, ὁμολογήσας πιστῶς, τῆς πλάνης τὸν τάραχον, κατέλιπες νουνεχῶς, θεόφρον Εἰρήναρχε· ὅθεν δι' ὕδατός τε, καὶ πυρὸς ὡς διήλθες, ἔβης τροπαιοφόρος, πρὸς οὐράνιον λῆξιν, εἰρήνην καὶ σωτηρίαν, πᾶσιν αἰτούμενος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς στρατιώτης ἄριστος, τοῦ τῆς εἰρήνης ἄρχοντος, τοῦ σκότους Μάρτυς καθεῖλες τὸν ἄρχοντα, τῆ καρτερᾷ ἐνστάσει σου· καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ φυλάττοις Εἰρήναρχε, τοὺς πίστει εὐφημοῦντας, τὰ θεῖά σου κατορθώματα.